

1874-06-26

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Gengivet i: H. Ditzel: En Kunstner i
svøb, Skovgaard Museets
Forlag, 1971, s. 55-58

Sender's location:

Viborg

Mentioned people:

F.C. Lund
Jørgen Swane

Archive:

Mappe 9 nr. 37

TRANSCRIPTION

Viborg 26 Juni 1874.

Kjære Fader! ¹ Tak for dit brev, det er jo dårligt, jeg trode det næsten var forbi, og så går du og pylre, ja på malerstuen kan du vel male, men det er rigtig nok ikke som at sidde i skoven, især når man længes efter det. I Søndags var jeg ad Loldrup kanten, det er som så |Loldrup - Sø - Nore M - Viborg - Søndre M - Bruns - Rindsholm - Skovsgard| Det blæste og var let skyet, jeg malte en sten, omtrent sådan, frydede mig over landskabet, over en køn bakke eller top, nær mig, (den) og nogle som det syntes mig svært store |bakker| i det fjerne. Da jeg gik hjem, så jeg en fugl der muligvis har været en Hjejle, og i Viborg sø, to Gravænder, de fløj ud da jeg kom og dalede så ned og svømmede. Om formidagen, var havde jeg i Søndersogns kirken, og hørte S. P. Svane ², han talte kjønt.

●2●

Om Mandagen var jeg ved Vibæk, at tegne lidt, og da jeg så vilde gå hjem, vilde jeg gå ad Sønder mølle, men rente isteden for, næsen mod Brunshåb, Der er yndigt, vibæk dalen og med Randup skoven, (der ligger på en skråning) på den ene side, og en å i midten er mageløst, lige så, fra Brunshåb til Søndermølle, i måneskin, mørke bakker, og en meget slynget å, som står ganske lys, kan også fortjene beundring, især når man er omsværmet af Ugler Flagermus og Nat Natravne. I Onsdags vilde jeg til Zarthmans, ³ men de var ikke hjemme, og jeg gik da gennem Søndermølle sydpå, til en stor lyngbakke, hvor der er et landmåler |mærke| tegn, jeg krøb op i. |Å nej for lavt|

●3●

Derfra gik jeg i sydostlig retning ned mod Rindsholm, omtren tre fjerding vej fra Viborg, men da det blev dygtigt mørkt, kilte jeg hjem, inden jeg nåde der hen. Jeg skal hilse fra Hr. Lund ⁴, igår var jeg hos Svanes ⁵, han fryde sig over regnen, (det har nemlig længe været tørt,) og lo ad min latter som Laup og Gerner ligner ved Rørdrummens ja vad skal jeg kalde det, brummen, måske, hvor imod han rådede mig fra at have med Byrådet at gøre, hvilket var værst næst efter Sognerådet, og som han kun vilde huske på, som en genstand for den dybeste foragt, jeg skal hilse. Nu står der kun tilbage at fortælle, at (jo det er sandt, igår malte jeg et Chirabimhoved) idag blev loftet af dækket, og skal sta således, vist to dage, vi har kun lige enden at røre os på. I dag var nemlig Hans Kongelige Højhed Kronprindsen her at se kirken, vi sad på stilaset som spurve, og så kiggede ned gennem sprækkerne, for at se ham, og de andre |Her Lund ⁴ -

Her Stork⁶ – Her Svane⁷ osv| som gik og bukkede og skrabede, siden kom der en farlig hoben damer især, og Her Lunds Frue var der nesten helle dagen igjennem.

●4●

Imorgen kommer kirkesynet, og idag og morgen er her Snapstingsmarket, så imorgen når især bønderne er her, vil kirken vist blive godt fuld, her skal nok heller ikke være til at komme frem i gaderne, da de går med hinanden i hænderne i hele rader. Loftet var som sagt, næsten helt afdægget, og så vidt færdigt, at man omtrent kunde se hvad virkning det vilde gøre, desvære, var de kjedelige stilas bjelker en del i vejen, men kjønt synes jeg det var.

Men vis et eller andet brev, skulde vente længere en til søndag, må du ikke være vred, thi da er det snarest for at få noget med, som jeg tror vil blive morsomt. Nu må du skrive til mig, om i spiser jordbær, at jeg kan slikke mig om munden, jeg får naturlig vis god mad, kun temlig tit stegte ål, men til gengæld også til tykmælk.

Nu vil jeg ønske dig god bedring Hils alle din Kim.⁸

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² S.P. Svane er Joakim Skovgaards forkortelse for: Stiftsprovst Swane.

³ Ved Zahrtmann henvises der til søstrene Bodil Anania Zahrtmann (1798-1882) og Mariane Zahrtmann (1801-1884). De boede i Zahrtmanns gård på hjørnet af Sct. Mogens Gade og Rosenstræde i Viborg. De var døtre af den gamle provst og præsten ved Søndre Sogns Kirke Henrik Christian Zahrtmann.

⁴ Maler C.F. Lund (1826-1901) stod sammen med malermester C.C. Weber (1818-1897) og arkitekt H.B. Storck (1839-1922) for udsmykningen af loftet i Viborg Domkirke, som blev indviet i 1876. Joakim Skovgaard var i 1874-75 svend hos Weber, og var med til udførelsen af dekorationen. Senere i 1912-1913 fik Joakim Skovgaard opgaven at lave en ny udsmykning, som erstattede det gamle loft.

⁵ Stiftsprovst og senere biskop Hans Jørgen Swane (1821-1903) og hustruen Magdalene Sørensen født Bruun (1827-1909).

⁶ Arkitekt H.B. Storck (1839-1922).

⁷ Stiftsprovst og senere biskop Hans Jørgen Swane (1821-1903)

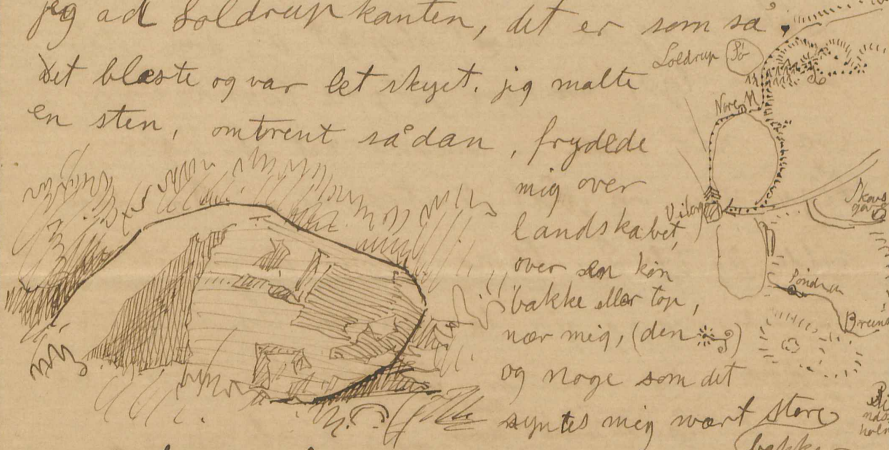
⁸ Joakim Skovgaard (1856-1933).

Viborg 26 Juni 1874.

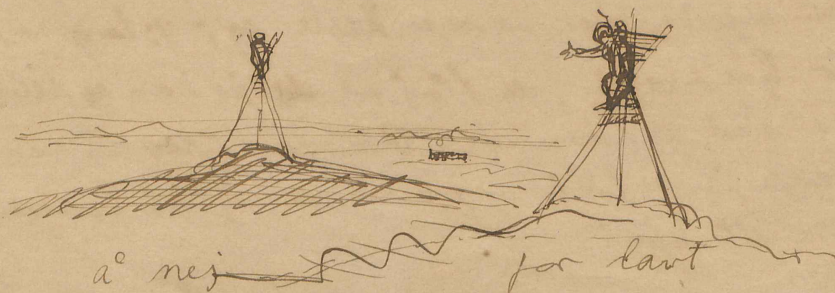

Kjære Fader!

Take for dit brev, det
er jo dårligt, jeg troede det
næsten var forbi, og så går du og pynter,
ja på maler-stuen kan du vel male, men det
er rigtig nok ikke som at sidde i Skoven,
især når man længes efter det. I Søndags var
jeg ad Soltrup kanten, det er som så
det blæste og var let skyet, jeg malte
en sten, ontrent sådan, frydede
mig over
landskabet,
over den kirk
bakke eller top,
nær mig, (den * *)
og nogle som det
synes mig vært store
i det fjern. Da jeg gik hjem, så jeg en fugl
der muligvis har været en Højle, og i Viborg så,
to Grav-ænder, de fløj ud da jeg kom og dalede
så ned og svømmede. Om formiddagen, var
kattede jeg i Løndersøgnis kirken, og hørte S. p. Præm,
han talte højt.

Om Mandagen var jeg ved Høbek, at
 tegne lidt, og da jeg så vilde gå hjem, vilde
 jeg gå ad Linder mølle, men rent isteden
 for, næsten mod Branshåb, der er yndigt,
 tilbage dalen og med Randrup skoven, (der
 ligger på en skråning) på den ene side, og
 en a° i midten er mageligt, lige så, fra
 Branshåb til Linder mølle, i måneskin, mørke
 bakker, og en meget slyngt a°, som står
 ganske lys, kan også fortjene beundring,
 især når man er omværet af Ugle
 Flaksmus og ~~hæt~~ Natravne. I Onsdags
 vilde jeg til Lærthmans, men de var ikke
 hjemme, og jeg gik da gennem Linder mølle
 siddende, til en stor lyngbakke, hvor der
 er et landmåler ^{mærke} ~~tegn~~ * jeg krøb op i.

Derfra gik jeg i sydøstlig retning ned mod
Rindsholm, omtrent tre fjording vej fra Vilorg,
men da det blev dybt mørkt, hilte jeg hjem,
inden jeg nåede der hen. Jeg skal hilse fra Hørd,
i går var jeg hos Svanes, han frydede sig over regnen,
(det har nemlig længe været tørt,) og lo ad min
latter som Laup og Gerner ligner ved Rinddrummen
Ja vad skal jeg kalde det, brammen mærke, hvor
imod han rådede mig fra at have med Byrådet
at gøre, hvilket var næst næst efter Fogneradet,
og som han kun vilde huske på, som en
genstand for den dybeste foragt, jeg skal hilse.
Nu står der kun tilbage at fortælle, at
(jød det er sandt, i går malte jeg et Bhirabimkors
i dag blev loftet af dækket, og skal stå således,
vist to dage, vi har kun lige endnu at røre os
på. I dag var nemlig Hans Kongelige Højhed
Kronprindsen her at se Kirken, vi sad på
stellet som spurve, og ~~de~~ kiggede ned gennem
sprækkeerne, for at se ham, og de andre ^{Højhed} ^{store} ^{hans} ^{os}
som gik og hukkede og skræbede, inden kom
der en farlig hoven damer især, og Herlands
Frue var der næsten hele dagen igennem.

Imorgen kommer kirkesynet, og idag
og morgun er her Snaresmarken, sa
imorgen naar isen bryder er her, vil kirken
vist blive godt fuld, her skal nok heller
ikke vare til at komme frem i gaderne, da
de gaar med hinanden i haenderne i hell vader.
Daftet var som sagt, næsten helt afdekket,
og sa vidt baredigt, at man omtrent kunde
skraad virkning det vilde gøre, desvære,
var de kjedelige stilas bælter en del i
vejen, men kjönt synes jeg det var.

Nu vis et eller andet brev, skulde vente
langere en til søndag, ma du ikke være
vred, thi da er det mest for at fa noget
med, som jeg tro vil blive morsomt. Nu ma
du skrive til mig, om i spiser jordbær, at
jeg kan slikke mig om munden, jeg tar
naturlig vis god mad, kan tænke tit stegte
afl, men til gængel ogsa tit tykmælk.

Nu vil jeg ønske dig god bedring
kæls alle din Hsin.

